

Határozatok Tára

YVES BOT
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. március 1-je¹

C-24/16. és C-25/16. sz. egyesített ügyek

Nintendo Co. Ltd
kontra
BigBen Interactive GmbH,
BigBen Interactive SA

(az Oberlandesgericht Düsseldorf [düsseldorfi tartományi felsőbíróság, Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – 44/2001/EK rendelet – Joghatóság és a határozatok végrehajtása – 6/2002/EK rendelet – Közösségi formatervezésiminta-oltalom – 864/2007/EK rendelet – Alkalmazandó jog – A bitorlási keresethez kapcsolódó kérelmekre vonatkozó határozatok területi hatálya – A »más jogkövetkezmények« és az »idézés céljából végzett *többszörözési* cselekmények« fogalma»

1. A jelen esetben a Bíróság elé terjesztett ügy alkalmat kínál az utóbbi számára, hogy meghatározza a valamely tagállami bíróság által két különböző tagállamban letelepedett két alperessel szemben hozott, az e bíróság előtt indított bitorlási keresethez kapcsolódó kérelmekre vonatkozó határozat területi hatályát.
2. A Bírósághoz azzal kapcsolatban is kérdést intéznek, hogy a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet² 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „más jogkövetkezmények” fogalma kiterjed-e a bitorlási keresethez kapcsolódó olyan kérelmekre, mint például a számviteli dokumentumok benyújtása, a pénzbeli kártérítés megítélése, az ügyvédi költségek megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése, ugyanezen termékek visszahívása, illetve az ítélet közzététele. Egyebekben a kérdést előterjesztő bíróság az e kérelmekre alkalmazandó jog meghatározása érdekében azt kívánja megtudni, hogy melyek a figyelembe veendő szempontok.
3. Végül a Bíróságnak pontosítania kell, hogy az e rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett „idézés céljából végzett *többszörözési* cselekmények” fogalma kiterjed-e arra, amikor egy harmadik személy az oltalom alatt álló közösségi mintát megtestesítő termékek képét saját termékei forgalmazására használja fel.
4. A jelen indítványban kifejtem azokat az indokokat, amelyek miatt úgy vélem, hogy a 6/2002 rendeletnek – a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet³ 6. cikkének 1. pontjával összefüggésben értelmezett – 79. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróság által hozott, két különböző tagállamban letelepedett két alperessel szemben indított

¹ Eredeti nyelv: francia.

² HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.

³ HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o.; HL 2011. L 124., 47. o.

bitorlási keresettel összefüggő olyan kapcsolódó kérelmeknek megfelelő határozatok, mint a kár megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése vagy visszahívása, az ügyvédi költségek megtérítése, illetve az ítélet közzététele, az Európai Unió területének egészére kiterjedő joghatással rendelkeznek.

5. Ezt követően kifejtem, hogy álláspontom szerint miért kell úgy értelmezni a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját, hogy a „más jogkövetkezmények” fogalma az olyan kérelmekre utal, mint a bitorlással előállt termékek megsemmisítése, ugyanezen termékek visszahívása, illetve az ítélet közzététele. Ezzel szemben nem tartoznak e fogalom alá a kár megtérítése, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, valamint az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló kérelmek.

6. Arra is javaslatot teszek továbbá a Bíróságnak, hogy mondja ki, e rendelkezést és a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a felperes által előterjesztett, a bitorlással előállt termékek megsemmisítésére, ugyanezen termékek visszahívására, az ítélet közzététele, a kár megtérítésére, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, illetve az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló, bitorlási keresethez kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jog azon tagállam területének joga, ahol az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény bekövetkezett, vagy bekövetkezésének veszélye fennáll. A jelen ügyben az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény a bitorlással előállt termékek gyártása.

7. Végül kifejtem azokat az indokokat, amelyek miatt úgy vélem, hogy a 6/2002 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „idézés céljából végzett *többszörözési* cselekmények” fogalma kiterjed arra, amikor egy harmadik személy az oltalom alatt álló közösségi mintát megtestesítő termékek képét saját termékei forgalmazására használja fel. A nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy e *többszörözési* cselekmény összeegyeztethető-e a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokkal, hogy indokolatlanul nem sérelmes-e a minta rendes felhasználására, és hogy e cselekménnyel összefüggésben a forrást megnevezik-e.

I – Jogi háttér

A – A 44/2001 rendelet

8. A 44/2001 rendelet célja a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályok egységesítése, annak érdekében, hogy azonosítani lehessen az egyes tagállamok bírósági joghatóságát, valamint az alaki követelmények egyszerűsítése, a tagállamok határozatainak gyors és egyszerű elismerése és végrehajtása céljából.

9. E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében „[e] rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető”.

10. Az említett rendelet 6. cikkének 1. pontja szerint „[valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy] perelhető továbbá [...] amennyiben több személy együttes perlése esetén az adott személy az alperesek egyike, bármely alperes lakóhelyének bírósága előtt, feltéve hogy a keresetek között olyan szoros kapcsolat áll fenn, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni”.

⁴ HL 2007. L 199., 40. o., helyesbítés: HL 2016. L 39., 63. o.; a továbbiakban: „Róma II” rendelet.

B – A 6/2002 rendelet

11. A 6/2002 rendelet célja a közösségi formatervezési minták egységes oltalmának biztosítása az Unió területén, valamint a mintákból eredő jogok gyakorlásának biztosítása.

12. E rendelet (22) preambulumbekzdése szerint „[e] jogok érvényesítését a nemzeti jogszabályokra kell hagyni. Ehhez néhány alapvető, egységes szankció előírására van szükség valamennyi tagállamban. E szankcióknak – függetlenül attól, hogy a jogérvényesítésre milyen joghatóság alapján kerül sor – lehetővé kell tenniük a jogsértő cselekmények megakadályozását.”

13. Az említett rendelet 1. cikkének (3) bekezdése azt írja elő, hogy „[a] közösségi formatervezésiminta-oltalom egységes jellegű, és a Közösség egész területén azonos hatályú. A formatervezési minta csak a Közösség egésze tekintetében lajstromozható, ruházható át vagy lehet arról lemondani, illetve képezheti megsemmisítését kimondó vagy hasznosítását tiltó határozat tárgyát. Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, ezt az elvet és jogkövetkezményeit kell alkalmazni.”

14. A 6/2002 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának kizárólagos joga van a minta hasznosítására és arra, hogy a mintát engedélye nélkül hasznosító harmadik személyekkel szemben fellépjen. Hasznosításnak minősül különösen annak a terméknek az előállítás, forgalomba hozatalra való felkínálása, forgalomba hozatala, behozatala, kivitele, használata és e célokból való raktáron tartása, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül.”

15. E rendelet 20. cikkének (1) bekezdése bizonyos korlátokat rögzít a közösségi formatervezésiminta-oltalommal szemben, és a következőket írja elő:

„(1) A közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő jogok nem gyakorolhatók a következők tekintetében:

- a) a magánhasználat céljából végzett, illetve a gazdasági tevékenység körén kívül eső cselekmények;
- b) a kísérleti célú cselekmények;
- c) az idézés és iskolai oktatás céljából végzett cselekmények [helyesen: *többszörözési cselekmények*], feltéve hogy e cselekmények összeegyeztethetők a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal, indokolatlanul nem sérelmesek a minta rendes felhasználására, és e cselekményekkel összefüggésben a forrást megnevezik.”

16. Az említett rendelet 79. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ha e rendelet másként nem rendelkezik, a közösségi formatervezésiminta-oltalommal és a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésekkel összefüggő ügyekben, valamint párhuzamos – egyszerre közösségi és nemzeti – oltalomban részesülő formatervezési mintákkal összefüggő ügyekben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-én Brüsszelben aláírt egyezmény⁵ [...] kell alkalmazni.”

⁵ HL 1972. L 299., 32. o.

17. A 6/2002 rendelet 82. cikkének (1) és (5) bekezdése kimondja:

„(1) E rendelet rendelkezéseire és [az ezen] egyezmény 79. cikke alapján alkalmazandó bármely rendelkezésére is figyelemmel a 81. cikkben említett keresetek és igények tárgyában az eljárást az alperes lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bírósága előtt kell megindítani, vagy – ha az alperes a tagállamokban lakóhellyel vagy székhellyel nem rendelkezik – az alperes telephelye szerinti tagállamban.

[...]

(5) A 81. cikk a) és d) pontjában említett keresetek és igények tárgyában az eljárás annak a tagállamnak a bírósága előtt is megindítható, ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték.”

18. E rendelet 83. cikke kimondja:

„(1) A 82. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdése alapján joghatósággal bíró közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság joghatósággal rendelkezik a tagállamok bármelyikének területén elkövetett vagy megkísérelt bitorlási cselekményekre.

(2) A 82. cikk (5) bekezdése alapján joghatósággal bíró közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság joghatósága csak az abban a tagállamban elkövetett vagy megkísérelt bitorlási cselekményekre terjed ki, ahol a bíróság székhelye van.”

19. Az említett rendelet 88. cikkének (2) bekezdése a következőképpen szól:

„Minden olyan kérdésben, amelyről e rendelet nem rendelkezik, a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság nemzeti jogát alkalmazza, nemzetközi magánjogát is ideértve.”

20. A 6/2002 rendelet 89. cikkének (1) bekezdése szerint:

„(1) Ha a bitorlás vagy annak kísérlete tárgyában indított perben a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság úgy találja, hogy az alperes a közösségi formatervezésiminta-oltalmat bitorolja, vagy azt megkísérelte, a bíróság – feltéve, hogy nyomós okból ettől el nem tekint – a következő intézkedéseket hozhatja:

- a) eltilthatja az alperest a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától;
- b) elrendelheti a bitorlással előállt termékek lefoglalását;
- c) elrendelheti a túlnyomórészt a bitorlással előállt termékek gyártására használt anyagok és eszközök lefoglalását, ha azok tulajdonosának tudomása volt arról, vagy az adott körülmények mellett alappal feltételezhette, hogy az ilyen célú felhasználás milyen következményekkel jár;
- d) elrendelhet bármely más, a körülményeknek megfelelő olyan jogkövetkezményt, amelyet a bitorlás vagy kísérletének elkövetési helye szerinti tagállam jogszabályai biztosítanak, a nemzetközi magánjogot is ideértve.”

C – A „Róma II” rendelet

21. A „Róma II” rendelet célja a polgári és kereskedelmi ügyekben a szerződésen kívüli kötelmi viszonyok tekintetében a jogsértést követően tagállamokban alkalmazandó kollíziós, illetve joghatóságra vonatkozó szabályok összeegyeztethetőségének előmozdítása. A jelen rendelet éppen a szellemi tulajdonjog megsértése esetén alkalmazandó.

22. E rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szellemi tulajdonjog megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszonyra annak az országnak a jogát kell alkalmazni, amelyre az oltalmat igényelték.

(2) Az egységes közösségi oltalommal védett szellemi tulajdonjog megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszony esetén az alkalmazandó jog az irányadó közösségi jogi eszköz által nem szabályozott valamennyi kérdésben a jogsértés elkövetésének helye szerinti ország joga.”

II – Ténybeli háttér

23. A Nintendo Co. Ltd, a Wii videojáték-konzolt⁶ forgalmazó japán vállalkozás több, olyan tartozékokkal kapcsolatos közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja, mint a „Nunchuk”, a „Balance Board” és a távirányítók.

24. A BigBen Interactive SA (a továbbiakban: BigBen Franciaország), amely az okostelefonok és tabletek videojáték-tartozékainak kialakítása és forgalmazása területén a vezető európai vállalkozássá vált, több európai leányvállalattal rendelkezik különböző tagállamokban. E vállalkozás a fent hivatkozottakkal azonos, a Wii videojáték-konzoljával kompatibilis tartozékokat gyárt, amelyeket különböző vevőknek értékesít Belgiumban, Franciaországban és Luxemburgban, valamint a német és osztrák piacon működő BigBen Interactive GmbH (a továbbiakban: BigBen Németország) németországi leányvállalatának.

25. A Nintendo úgy véli, hogy ezek az ilyen módon az európai piacon forgalomba hozott termékek az általa lajstromoztatott közösségi formatervezésiminta-oltalmakat bitorolják. Ezért azt kéri az Oberlandesgericht Düsseldorftól (düsseldorfi tartományi felsőbíróság, Németország), hogy szüntesse meg a vitatottnak tekintett termékek gyártását, valamint importjukat és exportjukat, továbbá tiltsa meg a védett közösségi mintát megtestesítő termékek képének ábrázolását, illetve felhasználását. Kapcsolódó kérelmeiben a Nintendo a BigBen Franciaország és a BigBen Németország számviteli dokumentumainak benyújtását, pénzügyi kártérítést, az ügyvédi költségek megtérítését, az ítélet közzétételét, valamint a jogvita tárgyát képező valamennyi termék megsemmisítését és visszahívását kéri.

26. Elsőfokon a Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi bíróság, Németország) az általa hozott végzéseiben elismerte, hogy a BigBen Franciaország és a BigBen Németország bitorolja a Nintendo közösségi formatervezésiminta-oltalmait, ezért arra kötelezte őket, hogy hagyjanak fel azok használatával. Ugyanakkor ugyanezen bíróság nem ítélte el az e mintáknak megfelelő képek használatát az internetes oldalakon.

⁶ A „Wii” a Nintendo által lajstromoztatott európai uniós védjegy.

III – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

27. Az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi felsőbb bíróság), mivel kétségei támadtak az uniós jognak tulajdonítandó értelmezést illetően, felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Valamely tagállam olyan bírósága, amelynek joghatóságát az egyik alperes tekintetében kizárólag a 6/2002 rendeletnek a 44/2001 rendelet 6. cikkének 1. pontjával összefüggésben értelmezett 79. cikkének (1) bekezdése alapozza meg, arra való tekintettel, hogy ez a másik tagállamban székhellyel rendelkező alperes esetlegesen oltalmi jogot sértő termékeket szállított az érintett tagállamban székhellyel rendelkező alperes részére, elrendelhet-e olyan intézkedéseket az elsőként említett alperessel szemben egy közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő igények érvényesítésére irányuló per keretében, amelyek hatálya az Unió egészére kiterjed, és amelyek túllépnek a joghatóságot megalapozó szállítási jogviszonyok keretein?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 6/2002 rendeletet, különösen annak 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy valamely harmadik személy kereskedelmi célokból ábrázolhatja a közösségi formatervezési mintát, ha tartozékokat kíván forgalmazni a jogosult – közösségi formatervezési mintának megfelelő – termékeihez? Ha igen, milyen kritériumok alkalmazandók e tekintetben?
- 3) Hogyan kell meghatározni »a jogsértés elkövetésének« »Róma II« rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében említett helyét olyan esetben, amelyben a bitorló a közösségi formatervezésiminta-oltalmi jogot sértő termékeket:
- a) egy weboldalon kínálja, és e weboldal a bitorló székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokból – is – elérhető,
- b) a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamba is szállítja?
- Úgy kell-e értelmezni az említett rendelet 15. cikkének a) és g) pontját, hogy az így meghatározott jog más személyek közreműködési cselekményeire is alkalmazandó?”

IV – Elemzés

A – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

28. Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegileg azt kívánja megtudni, hogy a 6/2002 rendelet 79. cikkének (1) bekezdését – a 44/2001 rendelet 6. cikkének 1. pontjával összefüggésben – úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti bíróság által hozott, olyan azonos, bitorlási keresetnek kapcsolódó kérelmeknek megfelelő határozatok, mint a kár megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése vagy visszahívása, az ügyvédi költségek megtérítése, illetve a különböző tagállamokban letelepedett alperesekkel szemben hozott ítélet közzététele, az Unió területének egészére kiterjedő joghatással rendelkeznek-e.

29. Előzetesen ki kell emelni, hogy a német bíróság alapeljárásban fennálló joghatóságát egyik fél sem vitatta. Egyébként e kérdést illetően a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten azt kéri a Bíróságtól, hogy ne döntsön a kapcsolódó kérelmeknek megfelelő végzések alperesekkel szemben történő meghozására irányuló jogköréről.⁷ Úgy vélem tehát, hogy nem célszerű döntenie sem a kérdést

⁷ Lásd a C-24/16 ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem 8. pontját az eljárás nyelvén.

előterjesztő bíróság joghatóságáról, sem a felperes által az alperesek felé intézett kapcsolódó kérelmek közötti összefüggés fennállásáról. Mindenképpen e bíróságnak kell a 44/2001 rendelet 6. cikke 1. pontjának értelmében vett elkülönített eljárások esetén az egymásnak ellentmondó határozatok meghozatalának veszélyét mérlegelni.⁸

30. A kérdést előterjesztő bíróság tehát az általa meghozandó végzések hatályát kívánja meghatározni, illetve konkrétan azt, hogy a bitorlás tilalma alapján hozott intézkedések, vagyis az elsődleges kérelemhez kapcsolódó kérelmek az Unió egész területére kiterjedő hatállyal rendelkeznek-e.

31. Rá kell mutatni, hogy a 40/94/EK rendelet⁹ 98. cikkének (1) bekezdése értelmében az európai uniós védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától való eltiltás területi hatályát meghatározza mind az eltiltást elrendelő közösségi védjegy bíróság joghatósága, mind az európai uniós védjegy jogosult – a védjegy bitorlásával vagy annak kísérletével megsértett – kizárólagos jogának területi terjedelme, ahogyan ez a terjedelem az e rendeletről kitűnik.¹⁰ Így a Bíróság az európai uniós védjeggyel összefüggésben rámutatott, hogy a bitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától való eltiltásnak az Unió egész területére ki kell terjednie.¹¹

32. Ahogy egyébként arra a Bíróság emlékeztetett – szintén egy európai uniós védjeggyel összefüggő ügyben – a bitorlással összefüggő cselekmények folytatásától való eltiltást, valamint az ahhoz kapcsolódó kötelezettségeket egy egységnek kell tekinteni, mivel az eljáró bíróság által hozott, a bitorlástól való eltiltásról szóló határozat tiszteletben tartásának biztosítása érdekében a bíróságok által meghozandó kényszerítő intézkedések hiányában a tilalom egyáltalán nem rendelkezne elrettentő hatással.¹² Következésképpen indokolatlan lenne eltérően kezelni az elsődleges kérelmeket és a kapcsolódó kérelmeket.

33. A jelen esetben nem látom okát annak, hogy ne alkalmazzuk a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatot a közösségi formatervezésiminta-oltalmat illetően. Emlékeztetek ugyanis arra, hogy az európai uniós védjegyhez hasonlóan a közösségi formatervezési minta egységes jellegű, az általa biztosított kizárólagos jogokhoz hasonlóan azonos oltalomban részesül, valamint az Unió egész területén azonos hatályú, ezáltal előmozdítva a Szerződésben megállapított célkitűzéseik megvalósulását.¹³

34. Ezenkívül aláásná a közösségi formatervezési mintáknak az Unió egész területén azonos bitorlással szembeni oltalmát, ha az éppen e védelem érvényesítése hozott intézkedések nem bírnának hatállyal az említett terület egészén, és csak arra a területre korlátozódnának, ahol az azokat meghozó bíróság található.¹⁴ A közösségi formatervezési mintaoltalmak jogosultjai kénytelenek lennének keresetet indítani minden egyes tagállam illetékes bírósága előtt, ami nem csupán annak kockázatával járna, hogy eltérő határozatokat hoznak, hanem ezenfelül nem elhanyagolható költséget is jelentene a jogalany számára.

35. E megoldás ezenkívül teljes mértékben megfelel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása egyik céljának, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés bírósági határozatok kölcsönös elismerésének elve révén történő megkönnyítésének.¹⁵

8 Lásd: 2011. december 1-jei Painer-ítélet (C-145/10, EU:C:2011:798, 83. pont); 2012. július 12-i Solvay-ítélet (C-616/10, EU:C:2012:445, 23. pont).

9 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

10 Lásd: 2011. április 12-i DHL Express France ítélet (C-235/09, a továbbiakban: DHL Express France ítélet, EU:C:2011:238, 33. pont).

11 Lásd: DHL Express France ítélet (44. pont).

12 Lásd: 2006. december 14-i Nokia-ítélet (C-316/05, EU:C:2006:789, 60. pont); DHL Express France ítélet (57. pont).

13 Lásd a 6/2002 rendelet (1) preambulumbekzdését.

14 Lásd ebben az értelemben: DHL Express France ítélet (54. pont).

15 Lásd az EUMSZ 67. cikk (4) bekezdését.

36. E tekintetben a bírósági határozatok elismerését és végrehajtását illetően emlékeztetek arra, hogy a 44/2001 rendelet III. fejezetének megfelelően, és annak érdekében, hogy a tiltó határozat hatályos legyen az Unió valamennyi tagállamának területén, valamennyi tagállamnak el kell ismernie és végre kell hajtania e határozatokat, a belső jogában előírt szabályok és módozatok szerint.¹⁶

37. Amennyiben egyes, valamely tagállam bírósága által hozott kényszerítő vagy nem kényszerítő intézkedéseket egy másik tagállam nemzeti joga nem ír elő, az utóbbinak az első tagállam határozatának végrehajtása érdekében saját nemzeti joga azon irányadó rendelkezéseire kell támaszkodnia, amelyek az eredetileg elrendelt eltiltás végrehajtását azonos módon biztosíthatják. A nemzeti jogalkotó feladata ugyanis a közösségi formatervezésiminta-oltalom által biztosított jogok gyakorlásának biztosítására alkalmas intézkedések elfogadása.¹⁷

38. Következésképpen, e körülményekre figyelemmel úgy vélem, hogy a 6/2002 rendelet 79. cikkének (1) bekezdését – a 44/2001 rendelet 6. cikkének 1. pontjával összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróság által hozott, két különböző tagállamban letelepedett alperessel szemben indított bitorlási keresettel összefüggő olyan kapcsolódó kérelmeknek megfelelő határozatok, mint a kár megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése vagy visszahívása, az ügyvédi költségek megtérítése, illetve az ítélet közzététele, az Unió területének egészére kiterjedő joghatással rendelkeznek.

B – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéstről

39. Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság a felperes által benyújtott kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó joggal kapcsolatban szeretne felvilágosításokat kapni. Noha e bíróság abból az az előfeltevésből indul ki, amely szerint a „Róma II” rendelet alkalmazandó e kérelmekre, úgy vélem, hogy mindazonáltal előzetesen meg kell vizsgálni e kérelmek jellegét, annak érdekében, hogy ezt követően meg lehessen határozni a rájuk alkalmazandó jogot. E kérdés egyébként felmerült a tárgyalás során, többek között az előadó bíró által feltett kérdések keretében. Az alapeljárás felei az e tárgyaláson adott válaszaikban láthatóan úgy vélik, hogy az említett kérelmeket illetően a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja alkalmazandó, és az a „Róma II” rendeletre utal.

40. Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés alábbiak szerinti átfogalmazását javaslom. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegileg azt kérdezi, hogy a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a „más jogkövetkezmények” fogalma az olyan kérelmekre utal, mint a számviteli dokumentumok benyújtása, a pénzügyi kártérítés megítélése, az ügyvédi költségek megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése, ugyanezen termékek visszahívása, valamint az ítélet közzététele, és ezáltal az e kérelmekre alkalmazandó jog a bitorlás vagy a bitorlás kísérletének elkövetési helye szerinti tagállam joga. Az e kérdésre adott igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné tudni, hogy melyek a bitorlás vagy kísérletének elkövetési helye meghatározása érdekében figyelembe veendő szempontok.

41. Az a kérdés, hogy ezen intézkedések az e rendelkezés értelmében vett „más jogkövetkezményeknek” minősíthetők-e, döntő jelentőségű, mivel amennyiben nem ez a helyzet, akkor az alkalmazandó jogra vonatkozó más szabályok szabályozzák a felperes által előterjesztett kapcsolódó kérelmeket. Annak ellenére ugyanis, hogy a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában az szerepel, hogy a más jogkövetkezményekre a bitorlás vagy kísérletének elkövetési helye szerinti tagállam

¹⁶ Lásd: 2015. július 16-i Diageo Brands ítélet (C-681/13, EU:C:2015:471, 40. pont).

¹⁷ Lásd a 6/2002 rendelet (22) preambulumbekzdését.

jogszabályai alkalmazandók, a nemzetközi magánjogot is ideértve, ugyanezen rendelet 88. cikkének (2) bekezdése azt írja elő, hogy „[m]inden olyan kérdésben, amelyről e rendelet nem rendelkezik, a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság nemzeti jogát alkalmazza, nemzetközi magánjogát is ideértve”.

42. Ennélfogva pontosítani kell az említett rendelet 89. cikke (1) bekezdése d) pontjának értelmében vett „más jogkövetkezmények” fogalmát, annak érdekében, hogy ezt követően meg lehessen határozni, hogy melyik jog alkalmazandó a felperes által előterjesztett kapcsolódó kérelmekre.

1. A „más jogkövetkezmények” fogalmáról

43. A 6/2002 rendelet nem ad semmilyen meghatározást, illetve pontosítást a „más jogkövetkezmények” fogalmát illetően. E rendelet 89. cikkének (1) bekezdése olyan jogkövetkezmények előírására szorítkozik, amelyek harmonizáltak nevezhetők, mivel a tagállamok kötelesek előírni őket belső jogrendjükben. Ez érvényes az alperest a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásával vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények folytatásától eltiltó intézkedésre, a bitorlással előállt termékek lefoglalását elrendelő intézkedésre, valamint a túlnyomórészt a bitorlással előállt termékek gyártására használt anyagok és eszközök lefoglalását elrendelő intézkedésre. Az említett rendelet (22) preambulumbekzdéséből egyértelműen kitűnik, hogy ezen intézkedéseknek – függetlenül attól, hogy a jogérvényesítésre milyen joghatóság alapján kerül sor – lehetővé kell tenniük a jogsértő cselekmények megakadályozását.¹⁸

44. Ennélfogva úgy vélem, hogy a „más jogkövetkezmények” fogalmának szélesebb értelmet kell tulajdonítani, és az nem korlátozódhat kizárólag azokra a szankciókra, amely lehetővé teszik a jogsértő cselekmények megszüntetését. *A szankció célja ugyanis álláspontom szerint nem kizárólag a bitorlás megszüntetése, hanem az valamely jognak – a jelen esetben a közösségi formatervezési-mintaoltalom jogosultja jogának – a tényleges tiszteletben tartását és érvényesítését is célozza. Az említett tiszteletben tartás és érvényesítés biztosítására alkalmas intézkedések például kényszerítő bírság vagy a bitorlásból származó bevétel teljes vagy részleges elkobzásának formáját is ölthetik.*

45. A felperes által benyújtott kapcsolódó kérelmeket illetően megállapítom, hogy ezek közül egyes kérelmek jellegét már meghatározta a Bíróság. Ily módon a bitorlással előállt termékek megsemmisítésére irányuló kérelem a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdése d) pontjának megfelelően a „más jogkövetkezmények” körébe tartozik.¹⁹

46. A kártérítésre irányuló kérelmet illetően a Bíróság Wathelet főtanácsnok elemzésétől eltérve kiemelte, hogy az nem minősül az e rendelet értelmében vett jogkövetkezménynek. A Bíróság ennélfogva ebből azt a következtetést vonta le, hogy az e rendelet 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően a kérelemre alkalmazandó jog az eljáró közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság nemzeti joga, nemzetközi magánjogát is ideértve.²⁰

47. A számvitellel kapcsolatos információk megszerzésére irányuló kérelmet illetően, noha a Bíróságnak konkrétan nem kellett eldöntenie, hogy e kérelem az említett rendelet 89. cikke (1) bekezdése d) pontjának értelmében vett „más jogkövetkezmények” körébe tartozik-e, megállapítom, hogy a H. Gautzsch Großhandel ítéletben kimondta, hogy a vállalkozás tevékenységeire vonatkozó adatok beszerzése nem minősül az említett rendelkezés értelmében vett „más jogkövetkezménynek”.²¹ Véleményem szerint az egyébként gazdasági céllal rendelkező vállalkozás tevékenységeire vonatkozó

¹⁸ Lásd e tekintetben: Wathelet főtanácsnok H. Gautzsch Großhandel ügyre vonatkozó indítványa (C-479/12, EU:C:2013:537), akinek véleményével teljes mértékben egyetértek.

¹⁹ Lásd: 2014. február 13-i H. Gautzsch Großhandel ítélet (C-479/12, a továbbiakban: H. Gautzsch Großhandel ítélet, EU:C:2014:75, 52. pont).

²⁰ Lásd: H. Gautzsch Großhandel ítélet (53. pont).

²¹ Lásd: H. Gautzsch Großhandel ítélet (53. pont).

adatok beszerzése magában foglalja az e vállalkozás számviteli dokumentumaival kapcsolatos információk megszerzését is. Ennélfogva álláspontom szerint következetes úgy tekinteni, hogy a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére irányuló kérelemre alkalmazandó jog a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak és a 6/2002 rendelet 88. cikke (2) bekezdésének megfelelően az eljáró közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság nemzeti joga, nemzetközi magánjogát is ideértve.

48. A termékek visszahívására vonatkozó kérelmet illetően, az a termékek lefoglalására irányuló kérelemhez hasonlóan tűnik, amely kifejezetten szerepel a rendelet 89. cikke (1) bekezdésének b) pontjában. A termékek visszahívását úgy lehet meghatározni, mint olyan intézkedést, amely a forgalomba hozatalt követően a termék fogyasztó általi elfogyasztásának vagy felhasználásának megakadályozására és/vagy a fogyasztó figyelmének azon kockázatra való felhívására irányul, amellyel esetlegesen a termék elfogyasztását követően szembesül,²² míg a termékek lefoglalása az áru forgalmazását megakadályozó intézkedés. Bár a két intézkedés tehát nem a gazdasági forgalom azonos szintjén helyezkedik el, mindazonáltal mindkettő kötelező erővel bír és arra irányul, hogy garantálja a hivatkozott szellemi tulajdonjog tiszteletben tartását és érvényesítését, biztosítva, hogy a gazdasági piacon a továbbiakban ne legyenek forgalomban bitorlás által előállt termékek, vagy csak kevés ilyen legyen. Ennélfogva úgy vélem, hogy a termékek visszahívására irányuló kérelmet úgy kell tekinteni, hogy az az említett rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában hivatkozott „más jogkövetkezmények” körébe tartozik.

49. Az ítélet közzétételére irányuló kérelem, amelyet egyébként rendszeresen előterjesztenek az ilyen típusú perekben, álláspontom szerint szintén az e rendelkezés értelmében vett jogkövetkezménynek minősül. Olyan kényszerítő intézkedésről van ugyanis szó, amely arra kötelezi a bitorlót, hogy a bitorlással járó felhasználás megszüntetése érdekében saját költségén tegye közzé az ítéletet az interneten, illetve az újságokban.

50. *Végül az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló kérelem az eljárás során felmerült költségekre vonatkozik és nem tekinthető az említett rendelkezés értelmében vett „más jogkövetkezmények” körébe tartozónak.*

51. Következésképpen úgy vélem, hogy a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „más jogkövetkezmények” fogalma az olyan kérelmekre utal, mint a bitorlással előállt termékek megsemmisítése, ugyanezen termékek visszahívása, illetve az ítélet közzététele. Ezzel szemben nem tartoznak e fogalom alá a kár megtérítésére, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, valamint az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló kérelmek.

52. Miután pontosítottuk a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „más jogkövetkezmények” fogalmát, most meg kell határozni a Nintendo által az alapeljárásban előterjesztett különböző kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jogot.

2. A kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jogról

53. Az alkalmazandó jogról szóló „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdése azt mondja ki, hogy „[a]z egységes közösségi oltalommal védett szellemi tulajdonjog megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszony esetén az alkalmazandó jog az irányadó közösségi jogi eszköz által nem szabályozott valamennyi kérdésben a jogsértés elkövetésének helye szerinti ország joga”. E rendelkezés

²² Lásd a Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (versenyjogi, fogyasztóvédelmi és csalás elleni főigazgatóság, Franciaország) weboldalát a következő címen: <http://www.economie.gouv.fr/dgccrf/securite/rappels-produits>.

a contrario értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy amennyiben a „kérdést” különös közösségi jogi eszköz szabályozza, adott esetben ez határozza meg az alkalmazandó jogot. Ily módon a jelen ügyben először a 6/2002 rendeletre kell támaszkodni a Nintendo által előterjesztett kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jog meghatározása érdekében.

54. E tekintetben e rendelet „Alkalmazandó jog” című 88. cikke maga is visszaütal ugyanezen rendelet különös rendelkezéseire, mivel e rendelkezés (1) bekezdésében az szerepel, hogy „[a] közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság e rendelet rendelkezéseit alkalmazza”. Márpedig a Nintendo kapcsolódó kérelmeit illetően megállapítottam, hogy egyeseket az említett rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „más jogkövetkezményeknek” kell minősíteni, míg mások e rendelet 88. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak.

55. A 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja alá tartozó kérelmeket illetően a „bitorlás vagy kísérletének elkövetési helye szerinti tagállam” fogalmát a Bíróság tudomásom szerint soha nem értelmezte a közösségi formatervezési-mintaoltalomra vonatkozó jogvita keretében. Ugyanakkor a Bíróságnak volt alkalma ugyanezen fogalom pontosítására az európai uniós védjegyre, valamint a bírósági joghatóságra vonatkozó jogviták során.²³

56. A Bizottsághoz hasonlóan úgy vélem, hogy ezt az ítélkezési gyakorlatot alkalmazni kell a jelen ügyben. A Bíróság ugyanis a Coty Germany ítéletben azt mondta ki, hogy a 40/94 rendelet 93. cikkének (5) bekezdésében szereplő „tagállam[...], ahol a bitorlást elkövették, illetve megkísérelték” fogalma az uniós jog önálló fogalma.²⁴ Márpedig ugyanezen megfogalmazás szinte azonos szerepeltetése²⁵ a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában, az, hogy az utóbbi rendelet szabályozza egy a szellemi tulajdonjog körébe tartozó jog védelmének terjedelmét, valamint az, hogy az uniós védjegyhez hasonlóan e védelem egységes jellegű és az Európai Unió egész területére kiterjedő hatályú, a 6/2002 rendeletben szereplő fogalomnak a 40/94 rendeletben szereplő fogalommal azonos értelmezése mellett szólnak.

57. E tekintetben a Bíróság a Coty Germany ítéletben azt mondta ki, hogy „a »tagállam [...], ahol a bitorlást elkövették« fogalma azt sugallja [...] hogy ez a kapcsolótényező e bitorlás elkövetőjének aktív magatartására vonatkozik. Ennélfogva az e rendelkezés szerinti kapcsolótényező azon tagállam területére vonatkozik, ahol az állítólagos bitorlás eredetét jelentő esemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet, és nem azon tagállam területére, ahol az említett bitorlás a hatásait kifejti”²⁶.

58. Ily módon, az elkövető aktív magatartásának helyét kell figyelembe venni a Nintendo által előterjesztett, a 6/2002 rendelet hatálya alá tartozó kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jog meghatározása érdekében. A jelen ügyben azért jelenthet nehézséget ezen aktív magatartás helyének meghatározása, mert a bitorlási cselekmények több tagállamot is érintenek. Úgy vélem ugyanakkor, hogy a bitorlás eredetét jelentő esemény egyedi jellegű és a jelen esetben egyetlen tagállam, nevezetesen Franciaország területén történt. Ne feledjük ugyanis, hogy a jelen ügyben szereplő termékeket Franciaországban gyártották. Egyértelmű, hogy e gyártás nélkül a bitorlás egyszerűen nem létezne és a termékeket soha nem értékesítették volna különböző tagállamok piacain.

59. Ennélfogva úgy vélem, hogy a Nintendo által előterjesztett, a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozó kapcsolódó kérelmeket illetően a francia jog az alkalmazandó jog.

23 Lásd: 2014. június 5-i Coty Germany ítélet (C-360/12, a továbbiakban: Coty Germany ítélet, EU:C:2014:1318).

24 Lásd: Coty Germany ítélet, 31. pont.

25 A 40/94 rendelet 93. cikkének (5) bekezdése az „annak a tagállamnak [...], ahol” kifejezést tartalmazza, míg a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontja a „helye szerinti tagállam” kifejezést használja. E rendeletek német nyelvi változataiban e szövegek megfogalmazása ugyanakkor azonos, mivel mindkét rendelkezés a „Mitgliedstaats [...], in dem” kifejezést használja.

26 Coty Germany ítélet, 34. pont.

60. A többi kapcsolódó, e rendelet 88. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó kérelmet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság nemzeti jogára utal vissza, annak nemzetközi magánjogát is ideértve. Márpedig, ahogy azt az alapeljárás felei megjegyzik, az egységes közösségi oltalommal védett szellemi tulajdonjog megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszonyok területén a nemzetközi magánjogot harmonizálta a „Róma II” rendelet. Álláspontom szerint tehát e rendelkezést kell alkalmazni e kérelmekre.

61. Az említett rendelkezés ily módon azt írja elő, hogy az alkalmazandó jog az „[egységes közösségi oltalommal védett szellemi tulajdonjogot érintő] jogsértés elkövetésének helye szerinti ország joga”. E fogalmat a Bíróság még nem értelmezte. Álláspontom szerint nem lehet eltérő a meghatározása a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában használt fogalométól.

62. Noha igaz ugyanis, hogy az uniós jogalkotó a 6/2002 rendelet 88. cikkének (2) bekezdésével és 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjával különböző jogok alkalmazását írta elő ugyanazon jogvitára, mindazonáltal úgy vélem, hogy az e területen a nemzetközi magánjogot egységesítő „Róma II” rendelet említett rendelkezést követő meghozatala kicsit jobban megerősítette az ilyen típusú perekkel kapcsolatban a jogbiztonságot és így az alkalmazható jog előreláthatóságát. Ez egyébként az utóbbi rendeletben kiemelt célok egyike.²⁷

63. Egyebekben a törvény előreláthatóságához fűződő nyilvánvaló okokból a „Róma II” rendelet maga rögzít egységes kapcsolótényezőt ahhoz az országhoz, ahol a közvetlen kár bekövetkezett, függetlenül attól, hogy a közvetett következmények mely országban vagy országokban következnek be.²⁸

64. Ennélfogva a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében szereplő „[egységes közösségi oltalommal védett szellemi tulajdonjogot érintő] jogsértés elkövetésének helye szerinti ország joga” fogalmának olyan értelmezése, amely eltér a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szereplő, „a bitorlás vagy kísérletének elkövetési helye szerinti tagállam” fogalma kapcsán követett értelmezéstől, ellentétes lenne a jogbiztonság elvével olyan perekben, amelyekben az egyre nagyobb fokú bonyolultság, és az, hogy a bitorlási cselekményhez kapcsolódó kár következményei több helyen merülhetnek fel, éppen hogy fokozottabb jogbiztonságot követel meg.

65. Ennélfogva úgy gondolom, hogy a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében szereplő fogalmat ugyanúgy kell értelmezni, mint a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szereplő fogalmat.

66. Ily módon, a fenti körülmények összességére figyelemmel, úgy vélem, hogy a 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját és a „Róma II” rendelet 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a felperes által előterjesztett, a hamisított termékek megsemmisítésére, ugyanezen termékek visszahívására, az ítélet közzétételére, a kár megtérítésére, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, illetve az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló, a bitorlási keresethez kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jog azon tagállam területének joga, ahol az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény bekövetkezett, vagy bekövetkezésének veszélye fennáll.

67. A jelen ügyben az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény a hamisított termékek gyártása.

²⁷ Lásd annak (6) preambulumbekendését.

²⁸ Lásd e rendelet (16) és (17) preambulumbekendését, valamint 4. cikkének (1) bekezdését.

C – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéstről

68. Előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegileg azt kívánja megtudni, hogy a 6/2002 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az „idézés céljából végzett többszörözési cselekmények” fogalma kiterjed arra, amikor egy harmadik személy az oltalom alatt álló közösségi mintát megtestesítő termékek képét saját termékei forgalmazására használja fel.

69. Előzetesen emlékeztetek arra, hogy a közösségi formatervezési-mintaoltalom számára biztosított kizárólagos jogok lehetővé teszik jogosultja számára, hogy megtiltsa harmadik személyek számára a minta hasznosítását, így annak előállítását, vagy olyan termék forgalomba hozatalát, amelyben a minta megtestesül.²⁹ *Ugyanakkor e jogok kivételes jelleggel korlátozhatók. Ily módon az említett rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontja többek között azt írja elő, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő jogok nem gyakorolhatók az idézés céljából végzett többszörözési cselekmények tekintetében.*

70. A jelen ügyben az alperesek egyike, a *BigBen Franciaország*, saját termékei, a *Nintendo* szóban forgó termékei használatának elősegítésére alkalmas tartozékok forgalmazásával összefüggésben reklámcélokra hasznosítja a *Nintendo* által lajstromoztatott közösségi formatervezési mintát megtestesítő termékek képét.

71. A 6/2002 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontja az idézés céljából végzett többszörözési cselekmények fogalma kapcsán több feltételt ír elő, így azt, hogy a hivatkozott cselekmények legyenek összeegyeztethetők a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal, nevezik meg a forrást és ne legyenek indokolatlanul sérelmesek a minta rendes felhasználására.

72. Először tehát azt kell eldönteni, hogy az, hogy egy harmadik személy saját termékei forgalmazásával összefüggésben reklámcélokra hasznosítja az oltalomban részesülő formatervezési mintát megtestesítő termékek képét, jellegénél fogva minősülhet-e többszörözési cselekménynek, és hogy annak az idézés-e a célja.

73. Ahogy azt Dominique Kaesmacher és Théodora Stamos kiemelték, „[e] fogalmat a lehető legszélesebben kell értelmezni. Az elsődlegesen módjától és formájától függetlenül a közvetlen vagy közvetett (távoli), teljes vagy részleges, ideiglenes vagy állandó többszörözés minden formájára vonatkozik, akár azonos típusú, akár eltérő típusú hordozóra.”³⁰ Nem kétséges, hogy az alapeljárásban szereplő cselekmény többszörözés, mivel a *Nintendo* által lajstromoztatott közösségi formatervezési mintát megtestesítő termékek képeinek a csomagolásokon, illetve a *BigBen Franciaország* weboldalán történő közzétételéből áll.

74. Ami e cselekmény célját illeti, a 6/2002 rendelet francia nyelvi változatában használt „*illustration*” kifejezés nem ugyanaz, mint az angol nyelvi változatban használt „*citation*” kifejezés. Márpedig az uniós szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi.³¹

²⁹ Lásd e rendelet 19. cikkének (1) bekezdését.

³⁰ Lásd: Kaesmacher, D., és Stamos, T., *Brevets, marques, droits d'auteurs...: mode d'emploi*, Librairie générale de droit et de jurisprudence, Párizs, 2009, 265. o.

³¹ 2014. szeptember 4-i Vnuk-ítélet (C-162/13, EU:C:2014:2146, 46. pont).

75. Álláspontom szerint e rendelet általános rendszerére figyelemmel nem tűnik úgy, hogy az „idézés” fogalmát túlzottan szigorúan kellene értelmezni. Az utóbbi ugyanis a közösségi formatervezési minták részére biztosított oltalom révén az innovációt kívánja ösztönözni, és ezáltal versenyképesebbé kívánja tenni az Uniót.³² Márpedig az olyan, új termékeket előállító vállalkozás akadályozása, amelyek célja, hogy kompatibilisek legyenek már meglévő termékekkel (amelyek közösségi formatervezési-mintaoltalmának más vállalkozás a jogosultja), vitathatatlanul hátráltatná az innovációt.

76. A védjegyjoghoz hasonlóan a közösségi formatervezési minták hatékony oltalmát tehát egyensúlyba kell hozni az oltalomban részesülő formatervezési mintát megtestesítő *termékek tartozékait forgalmazó harmadik személyek érdekeivel, többek között a belső piac olyan igényei*³³*szempontjából, mint az áruk szabad mozgása*³⁴*és a szabad verseny, valamint az innováció előmozdítása.*

77. Egyébként úgy vélem, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta idézési³⁵ célú többszörözésével elérni kívánt cél egyszerűen a másik, az előbbi termék tartozékaként való felhasználásra szánt termék használati módjának bemutatására irányul.

78. Következésképpen az, hogy egy harmadik személy saját termékei forgalmazásával összefüggésben reklámcélokra hasznosítja az oltalomban részesülő formatervezési mintát megtestesítő *termékek képét, idéző jellegű cselekmény.*

79. Másodszor, az ahhoz szükséges feltételeket illetően, hogy a harmadik személy jogosult legyen ilyen cselekmény elvégzésére, mindenekelőtt úgy vélem, hogy a forrás megnevezése nemigen vitatható. A megnevezésnek ugyanis meg kell jelölnie a lajstromozott közösségi formatervezési-mintaoltalom kereskedelmi származását, vagyis a tájékozott közönségnek egyszerű ránézés alapján tudnia kell, hogy mely védjegy vagy vállalkozás kapcsolódik a harmadik személy által értékesített termékhez.

80. Ehhez hasonlóan úgy vélem, hogy fel kell hívni a figyelmet a közösségi formatervezési minta származásának jelzésére. A weboldal révén történő értékesítéssel összefüggésben a Bíróságnak már volt alkalma arra, hogy az európai uniós védjeggyel összefüggésben rámutasson, hogy sériül a védjegy származásjelző funkciója, ha a kulcsszó begépelése után megjelenő hirdetés nem teszi lehetővé, vagy csupán nehézségek árán teszi lehetővé a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes internethasználó számára annak megállapítását, hogy a hirdetésben szereplő áruk vagy szolgáltatások a védjegyjogosulttól, ahhoz gazdaságilag kapcsolódó vállalkozástól, vagy pedig harmadik féltől származnak.³⁶

81. A 6/2002 rendelet összefüggésére és céljára figyelemmel tehát álláspontom szerint célszerű ezt az elemzést alkalmazni a származás feltüntetésére a közösségi formatervezési minták többszörözése vonatkozásában. A jelen ügyben a nemzeti bíróságra hárul annak eldöntése, hogy megfelel-e e feltételnek a „Wii-hez” kifejezés feltüntetése a csomagoláson és a BigBen Franciaország termékeire vonatkozó reklámokban valamely weboldalon.

32 Lásd az említett rendelet (7) preambulumbekendését.

33 Lásd a 6/2002 rendelet (8) preambulumbekendését.

34 Lásd: 2005. március 17-i Gillette Company és Gillette Group Finland ítélet (C-228/03, EU:C:2005:177, 29. pont).

35 Az „*illustration*” (itt: idézés) kifejezést a Larousse a következőképpen határozza meg: „[*action d'éclairer par des exemples un développement abstrait, ce qui a valeur d'application, de vérification, de démonstration*]” („elvont fejtegetés példák révén történő bemutatása, amely az alkalmazás, az ellenőrzés, a bemutatás szempontjából bír jelentőséggel”).

36 Lásd: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet (C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 84. pont).

82. Ezt követően, a *többszörözési* cselekmény tisztességes kereskedelmi gyakorlattal való összeegyeztethetőségére irányuló feltételt illetően a 2005/29/EK irányelv³⁷ 5. cikkéből kitűnik, hogy a kereskedelmi gyakorlat akkor tisztességtelen, ha egyrészt ellentétes a szakmai gondosság követelményeivel, másrészt ha a termékkel kapcsolatban jelentősen torzítja vagy torzíthatja azon átlagfogyasztó gazdasági magatartását, akihez eljut vagy aki a címzettje. E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy az, hogy feltüntették a fénymásológép-gyártó cikkszámait és alkatrész-számait egy versenytárs forgalmazó katalógusában, nem tette lehetővé számára, hogy méltánytalan hasznot húzzon a versenytárs védjegyének ismertségéből, mivel az adott ügyben a közönség a védjegy hírnevét nem kapcsolta a versenytárs termékeihez.³⁸ A nemzeti bíróságnak kell tehát álláspontom szerint eldöntenie, hogy valamely Nintendo-termék, például egy videojátékkonzol-távírányító képez-e a távírányító valamely tartozékának reklámozása céljából történő többszörözése nem eredményez-e összetéveszthetőséget vagy megtévesztést a fogyasztónál.

83. Végül, azon feltételt illetően, hogy ne álljon fenn a közösségi formatervezési minta rendes felhasználásának sérelme, úgy vélem, hogy a közösségi formatervezési minta jogosultjának kell adott esetben bizonyítania az ilyen sérelem fennállását és a nemzeti bíróságnak megvizsgálnia ezt a bizonyítást.

84. A fenti körülményekre figyelemmel úgy vélem, hogy a 6/2002 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „idézés céljából végzett *többszörözési* cselekmények” fogalma kiterjed arra, amikor egy harmadik személy az oltalom alatt álló közösségi mintát megtestesítő termékek képét saját termékei forgalmazására használja fel. A nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy e *többszörözési* cselekmény összeegyeztethető-e a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokkal, hogy indokolatlanul nem sérelmes-e a minta rendes felhasználására, és hogy e cselekménnyel összefüggésben a forrást megnevezik-e.

IV – Véggkövetkeztetések

85. A fenti megfontolások összességére figyelemmel azt javaslom a Bíróságnak, hogy az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi felsőbbíróság, Németország) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következő választ adja:

- 1) A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 79. cikkének (1) bekezdését – a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 6. cikkének 1. pontjával összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti bíróság által hozott, két különböző tagállamban letelepedett két alperessel szemben indított bitorlási keresettel összefüggő olyan kapcsolódó kérelmeknek megfelelő határozatok, mint a kár megtérítése, a bitorlással előállt termékek megsemmisítése vagy visszahívása, az ügyvédi költségek megtérítése, illetve az ítélet közzététele, az Unió területének egészére kiterjedő joghatással rendelkeznek.
- 2) A 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „más jogkövetkezmények” fogalma az olyan kérelmekre utal, mint a bitorlással előállt termékek megsemmisítése, ugyanezen termékek visszahívása, illetve az ítélet közzététele. Ezzel szemben nem tartoznak e fogalom alá a kár megtérítésére, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, valamint az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló kérelmek.

³⁷ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EKG tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2005. L 149., 22. o.).

³⁸ Lásd: 2001. október 25-i Toshiba Europe ítélet (C-112/99, EU:C:2001:566, 58. pont).

- 3) A 6/2002 rendelet 89. cikke (1) bekezdésének d) pontját, valamint a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a felperes által előterjesztett, a hamisított termékek megsemmisítésére, ugyanezen termékek visszahívására, az ítélet közzétételére, a kár megtérítésére, a vállalkozás számvitelével kapcsolatos információk megszerzésére, illetve az ügyvédi költségek megtérítésére irányuló kapcsolódó kérelmekre alkalmazandó jog azon tagállam területének joga, ahol az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény bekövetkezett, vagy bekövetkezésének veszélye fennáll. A jelen ügyben az állítólagos bitorlás alapjául szolgáló esemény a hamisított termékek gyártása.
- 4) A 6/2002 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az „idézés céljából végzett *többszörözési* cselekmények” fogalma kiterjed arra, amikor egy harmadik személy az oltalom alatt álló közösségi mintát megtestesítő termékek képét saját termékei forgalmazására használja fel. A nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy e *többszörözési* cselekmény összeegyeztethető-e a tisztességes kereskedelmi gyakorlatokkal, hogy indokolatlanul nem sérelmes-e a minta rendes felhasználására, és hogy e cselekménnyel összefüggésben a forrást megnevezik-e.